

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/40/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012898054
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012898054.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Viery Pepelovej a členiek JUDr. Aleny Prieцelovej a JUDr. Gabriely Mederovej v právnej veci žalobcu STAVBYT Sered', spol. s. r. o., Tehelná č. 2928/12, Sered', IČO: 34 100 369, zást. Mgr. Viera Laczová, advokátka so sídlom v Trnave, Dolné bašty 2, Trnava, proti žalovanému MOGET, a. s., Vranovská č. 23, Bratislava, IČO: 31 568 611, zást. JUDr. Eva Nováčková, advokátka so sídlom v Bratislave, Brančská 7, Bratislava, o zaplatenie 5 076,74 eur, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Cob/245/2012-204 zo dňa 21.11.2012, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/245/2012-204 zo dňa 21.11.2012 v časti o zaplatenie sumy 5 076,74 eur z a m i e t a .

V časti o zaplatenie úrokov z omeškania a trov konania rozsudok z r u š u j e a vec v r a c i a odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava V rozsudkom č. k. 20Cb 144/03-67 zo dňa 13.04.2005 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 152 941,80 Sk s príslušenstvom za vykonané stavebné práce.

V odôvodnení uviedol, že vymáhaná suma predstavuje podľa žalobcu hodnotu armovacích a železiarskych prác, vykonaných na základe objednávky žalovaného na stavbe v Bratislave. Zo zmluvy o dielo, uzavretej dňa 31.10.2001 mal súd preukázané, že realizáciu výstavby autosalónu a autoservisu na L. ulici v C. F. R. zabezpečí dodávateľ prostredníctvom pracovníkov firmy MOGET, a. s. alebo dodávateľským spôsobom od stavebných firiem na základe zmluvných vzťahov. V zmluve bol dohodnutý termín ako aj cena predmetu plnenia. V konaní bolo preukázané, že zhotoviteľom stavby, na ktorú dodal žalobca železiarske výrobky nebol žalovaný, ale na základe zmluvy o dielo zo dňa 31.10.2001 spoločnosť MOGET AUTO CARS, s. r. o., ktorej štatutárnym zástupcom bol vypočutý svedok Ing. M.Q.. Podľa názoru súdu zaslaním objednávky E. G., ktorý bol zamestnaný u odporcu ako majster na stavbe potvrdenej v písomnej forme Ing. R., konateľom spoločnosti MOGET AUTO CARS, s. r. o., ktorý nebol štatutárnym zástupcom žalovaného, nedošlo medzi účastníkmi k uzavretiu zmluvy o dielo.

Žalobca namietal, že v predchádzajúcom období svedok G. objednával u neho práce a tieto aj preberal a žalovaný takto uzavreté zmluvy akceptoval. Podľa žalovaného však svedok G. mohol objednávať iba dodávky do výšky 50 000 Sk. Súd mal za to, že svedok G. svojim konaním prekročil rozsah oprávnenia zadáním objednávky na zhotovenie a montáž armatúry a toto konanie žalovaného nezaväzuje, keďže tretia osoba, ktorej bol tento úkon adresovaný, o prekročení oprávnenia vzhľadom na okolnosti prípadu vedieť nemohla. Žalovanému ako podnikateľovi v oblasti stavebníctva muselo byť známe, kto je zhotoviteľom stavby, na ktorej sa dohodnuté dielo malo realizovať a to i vzhľadom na jej označenie. V konaní bolo preukázané, že zhotoviteľom predmetnej stavby bola spoločnosť MOGET AUTO CARS, s. r. o., a nie žalovaný a preto ani nebol dôvod na to, aby práce objednával žalovaný.

Keďže medzi účastníkmi nebola uzavretá zmluva o dielo, predmetom ktorej by boli železiarske práce, ktorých cenu žalobca požadoval, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1Cob 166/06-108 zo dňa 29.06.2006 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 152 941,80 Sk istiny s 10% úrokom z omeškania od 19.10.2002 až do zaplattenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 7 645 Sk ako aj trovy právneho zastúpenia vo výške 21 006 Sk.

Odvolací súd konštatoval, že dňa 27.09.2002 bola vystavená objednávka na zhotovenie armatúry podľa pripojených výkresov. Táto objednávka bolo opatrená pečiatkou žalovaného. Z výpovede svedka Ing. R., konateľa spoločnosti MOGET AUTO CARS, s. r. o. vyplýva, že objednávku vystavil a opatril pečiatkou žalovaného na žiadosť E. G., pracovníka žalovaného a stavbyvedúceho na stavbe autosalónu. V súvislosti s uzavretou zmluvou o dielo zo dňa 31.10.2001 tento svedok uviedol, že v nej nebolo presne špecifikované, aké práce má spoločnosť MOGET AUTO CARS, s. r. o. vykonať a stavbyvedúco G. mal predchádzajúce skúsenosti so žalobcom. Z výpovede svedka G. vyplýva, že objednávku zadal žalobcovi ústne a k vyhotoveniu písomnej objednávky uviedol skutočnosti zhodne s výpoveďou svedka Ing. R.. K svojmu konaniu uviedol, že aj v predchádzajúcom období mal právo objednávať práce, preto to urobil aj v predmetnom prípade a materiál dodaný žalobcom bol na stavbe zabudovaný.

Na rozdiel od názoru súdu prvého stupňa odvolací súd uviedol, že konanie svedka G. zaväzuje žalovaného podľa § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalobca nemohol vedieť, že svedok G. prekračuje svoju právomoc a to najmä v súvislosti s jeho predchádzajúcou spolupracou so žalobcom. Nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že žalobcovi bola známa skutočnosť, svedok G. mohol podľa organizačného poriadku objednávať iba práce, hodnota ktorých neprevyšovala sumu 50 000 Sk.

Z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že svedok G. dohodol so žalobcom aj cenu dodávky.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, vyvodil však z neho nesprávne právne závery. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, na základe ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5 Obdo 27/2006 zo dňa 30.01.2008 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s poukazom na vadu odvolacieho konania, spočívajúcu v tom, že odvolací súd napriek tomu, že dospel k inému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, nevykonával dokazovanie v zmysle § 213 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd po zopakovaní a doplnení dokazovania rozsudkom č. k. 1 Cob 339/2008-144 zo dňa 18.06.2009 opätovne rozhodol tak, že žalobe vyhovel.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal na podnet žalovaného generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie.

Podľa jeho názoru odvolací súd nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, ktorý je preň záväzný / § 243d ods. 1 O.s.p. /, keďže dokazovanie zopakoval iba prečítaním výpovede svedkov, čím neumožnil účastníkovi konania klásť im otázky a prípadne navrhnúť vykonanie nového dôkazu na základe výpovede

svedkov. Odvolací súd preto postupoval v rozpore s princípmi riadneho a spravodlivého procesu. Nezaoberal sa tiež skutočnosťou, že podľa vyjadrenia žalovaného na pojednávaní dňa 18.06.2009 pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, bola už vymožená v exekučnom konaní ešte pred rozhodnutím dovolacieho súdu.

Dovolací súd sa v rozhodnutí sp. zn. 4 M Obdo 4/2011 zo dňa 30.04.2012 stotožnil s námietkami dovolateľa a dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Rozsudkom č. k. 3Cob/245/2012-204 zo dňa 21.11.2012 odvolací súd opätovne zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 5 076,74 eur s 10% ročným úrokom z omeškania od 19.10.2002 až do zaplattenia a nahradiť mu trovy konania pred súdom prvého stupňa vo výške 253,77 eur ako aj trovy odvolacieho a dovolacieho konania vo výške 186,35 eur.

V odôvodnení uviedol, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o dielo zo dňa 31.10.2001, na základe ktorej žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 31.10.2001 sumu 152 941,80 Sk za výrobu a montáž deky. Žalovaný faktúru vrátil s tým, že objednávateľ prác nie je jeho pracovníkom. Zo zmluvy o dielo zo dňa 31.10.2001 uzavretej medzi spoločnosťou MOGET, a. s. ako objednávateľom a spoločnosťou MOGET AUTO CARS, s. r. o. ako dodávateľom bolo zistené, že realizáciu I. I. na L. ulici zabezpečí dodávateľ prostredníctvom žalovaného alebo dodávateľským spôsobom od stavebných firiem na základe zmluvných vzťahov. Dňa 23.11.2001 bola medzi spoločnosťou MOGET AUTO CARS, s. r. o. a R. J. uzavretá zmluva o dielo, predmetom ktorej bolo zhotovenie debnenia, polozenie armatúry a betonáž stropu a schodiska na stavbe Autosalónu.

Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa a zopakovaného odvolacím súdom je nesporné, že dňa 27.09.2002 bola vystavená objednávka na zhotovenie armatúry podľa priložených výkresov a táto bola opatrená pečiatkou žalovaného. Z výpovede svedka Ing. R., konateľa spoločnosti MOGET AUTO CARS, s. r. o., nepochybne vyplynulo, že túto objednávku vystavil on a opatril pečiatkou žalovaného nie omylom ale úmyselne, keďže k nej mal prístup. Urobil tak na požiadanie M. G., pracovníka žalovaného a stavbyvedúceho na stavbe Autosalónu. Tento pracovník ako svedok uviedol, že objednávku osobne odniesol žalobcovi, ktorý ho upozornil, že došlo k zvýšeniu ceny železa. Žalobca objednané práce dodal. Z výpovede svedka G. tiež vyplýva, že objednávku zadal žalobcovi ústne a k vyhotoveniu objednávky uviedol skutočnosti zhodné ako svedok R.. Uviedol tiež, že i v predchádzajúcom období mal právo objednávať práce, preto tak urobil aj v danom prípade a materiál dodaný žalobcom bol na stavbe zabudovaný.

Odvolací súd poukázal aj na zmluvné vzťahy medzi žalovaným a spoločnosťou MOGET AUTO CARS, s. r. o., ich personálne prepojenia ako aj na výpoveď svedka Ing. R., ktorý sám ako konateľ tejto spoločnosti / zhotoviteľa / nevedel, aké práce podľa zmluvy o dielo má zhotoviteľ vykonať. Nie je preto možné tieto nejasnosti riešiť na úkor žalobcu, ktorý objednávku prijal a dielo zhotovil podľa priloženej výkresovej dokumentácie.

Podľa názoru odvolacieho súdu konanie pracovníka žalovaného M. G. zaväzuje žalovaného podľa § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka i keď prekročil svoje oprávnenie dané mu interným predpisom a na takýto úkon nebol splnomocnený. Vzhľadom na doterajšiu prax, ktorú zaviedli medzi sebou účastníci konania žalobca nemohol vedieť o prekročení právomoci svedka G. a žalovaný nepreukázal, že žalobca vedel o oprávnení svedka G. podľa organizačného poriadku objednávať materiál len do výšky 50 000 Sk. Odvolací súd mal preto za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo v súlade s ustanovením § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, pretože došlo k dohode o všetkých jej náležitostiach vrátane ceny.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav veci, avšak vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, vrátane úroku z omeškania, pretože žalovaný sa dostal do omeškania podľa ustanovenia § 365 Obchodného zákonníka.

Žalovaný v tomto odvolacom konaní namietal, že pohľadávka bola už vymožená v exekučnom konaní, na čo odvolací súd nemohol brať zreteľ, pretože ani žalovaný a ani generálny prokurátor v priebehu posledného dovolacieho konania nepožiadali dovolací súd o odklad vykonateľnosti právoplatného predchádzajúceho odvolacieho rozhodnutia. Preto bolo potrebné aj napriek tejto skutočnosti rozhodnúť, pretože v opačnom prípade by bola pohľadávka vymožená bez právneho dôvodu.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 224 ods. 2 a § 142 ods. 1 tak, že priznal žalobcovi plnú náhradu trov prvostupňového konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za návrh. Trovy odvolacích konaní pozostávajú zo súdneho poplatku za odvolanie / 253,79 eur / a náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 1 140,04 eur / 5 úkonov právnej služby 186,35 eur, paušálna náhrada, DPH a náhrada za stratu času. Trovy dovolacieho konania pozostávajú z 1 úkonu právnej služby a paušálu vo výške 186,35 eur.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie s poukazom na ustanovenie § 238 ods. 1 a 2 a § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.

Poukázal na skutočnosť, že žalobcom požadovanú pohľadávku zaplatil už dňa 31.01.2008, v dôsledku čoho jej zániku podľa § 324 ods. 2 Obchodného zákonníka Odvolací súd preto dovolaním napadnutým rozhodnutím založil ďalší exekučný titul, čo je v rozpore s ustanovením § 154 ods. 1 O.s.p. ako aj právnym názorom Najvyššieho súdu SR. Preto navrhuje, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ žalobca z titulu zániku pohľadávky nezobral žalobu späť, tak podľa § 154 ods. 1 O.s.p. bolo povinnosťou odvolacieho súdu pre zánik predmetu sporu žalobu zamietnuť a nie priznať opakovane žalobcovi už zaniknutú pohľadávku spolu s príslušenstvom a tým arbitrárne založiť nový exekučný titul na už existujúce právo. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie R 98/1998, podľa ktorého na každú zmenu procesnoprávneho i hmotnoprávneho charakteru, ktorá nastala v priebehu konania a pretrvávala až do vyhlásenia rozsudku, musí súd pri svojom rozhodovaní prihliadať. K obdobnému záveru dospel Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí 5MCdo 5/2011 a 1 Cdo 28/2007. Poukazuje tiež na skutočnosť, že iba hmotné právo upravuje, kedy pohľadávka zaniká / § 489 Občianskeho a § 324 Obchodného zákonníka /.

Ako príklad zmätočnosti /popri duplicitnom priznaní istiny a ostatného už zaplateného príslušenstva/ možno uviesť aj to, že žalobcovi odvolací súd priznal aj úroky z omeškania od 01.02.2008 do zaplatenia, keďže úroky mohli byť priznané len spätne, k momentu už uhradenej istiny. Táto časť rozhodnutia preto predstavuje buď právne nemožné plnenie, alebo mu bolo priznané viac, ako požadoval, čím došlo k porušeniu § 153 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Ďalej dovolateľ uvádza, že v rámci zásady koncentrácie substitučne upozorňuje na skutočnosť, že v priebehu výsluchu svedkov došlo k zmene zloženia senátu odvolacieho súdu, čoho výsledkom bolo, že výsluch podstatnej časti svedkov / dvaja z troch / sa uskutočnil pred iným zložením senátu ako tým, ktorý následne vo veci vyhlásil rozsudok / ten vypočul len jedného svedka /, čím bola porušená zásada priamosti vykonávania dôkazov, čoho výsledkom bolo porušenie práva žalovaného na zákonného sudcu ako aj práva na spravodlivý proces.

Navrhuje, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že žalovaný zámerne opomenul skutočnosť, že napriek plneniu na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia podal voči tomuto rozhodnutiu dovolanie, ktorému Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 30.01.2008 č. k. 5 Obdo 27/2006 vyhovel a rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 29.06.2006 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Na základe tejto skutočnosti podal žalovaný z titulu bezdôvodného obohatenia žalobu, ktorú Okresný súd v Galante rozsudkom sp. zn. 15C 276//2008 zamietol, avšak odvolací súd - Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 24Co/56/2010 zo dňa 07.07.2010 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodol

tak, že žalovaný - v tomto konaní žalobca, je povinný vrátiť vymoženú pohľadávku. Voči tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie, čo znamená, že žalovaný požaduje vrátiť to, čo mu súd priznal ako dôvodný, oprávnený a zákonný nárok.

Pokiaľ ide o nerešpektovanie právneho názoru dovolacieho súdu, keď sa podľa žalovaného odvolací súd nezaoberal námietkou, podľa ktorej bola uplatnená pohľadávka už vymožená, žalobca poukazuje na skutočnosť, že s k tejto námietke zaujal odvolací súd stanovisko na strane 4 odsek 6 dovolaním napadnutého rozhodnutia.

Žalovaný v priebehu celého konania neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o opodstatnenosť uplatnenej pohľadávky a bolo preukázané, že pohľadávka je nesporná a oprávnená.

Navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 O.s.p. / po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania / § 240 ods. 1 O.s.p. /, ktorý je zastúpený advokátom / § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p. / bez nariadenia dovolacieho pojednávania v zmysle § 243a ods. 1 O.s.p. najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Z príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku je zrejmé, že ním ako jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu, ale možno ním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa / § 236 ods. 1 O.s.p. /.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej / § 238 ods. 1 O.s.p. / alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci / § 238 ods. 2 O.s.p. /, alebo rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 / § 238 ods. 3 O.s.p. /.

V predmetnej veci bol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa, dovolanie je preto podľa § 238 ods. 1 O.s.p. prípustné.

Žalovaný odôvodnil dovolanie s poukazom na existenciu inej vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ako aj nesprávne právne posúdenie veci / § 241 ods.2 písm. b/ a c/ O.s.p. /.

Pokiaľ ide o inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci žalovaný namieta, že v priebehu výsluchu svedkov na odvolacom súde / nesprávne uvádza na dovolacom súde / došlo k zmene zloženia senátu odvolacieho súdu výsledkom čoho bolo, že výsluch podstatnej časti svedkov sa uskutočnil pred iným zložením senátu ako tým, ktorý vyhlásil rozsudok, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces.

Ako vyplýva z obsahu spisu, konanie v predmetnej veci bolo začaté 09.06.2003. Svedkovia, ktorých výpovede vyhodnotil odvolací súd ako jeden z dôkazov o opodstatnenosti uplatnenej pohľadávky boli v priebehu konania vypočutí opakovane, pričom ich výpovede pokiaľ ide o realizáciu vykonaných prác neboli rozporné. Nemožno preto dospieť k záveru, že zmena v zložení senátu odvolacieho súdu, ktorý doplnil dokazovanie výpoveďou svedkov a vyhlásil rozsudok, mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Je tiež potrebné konštatovať, že za inú vadu konania nemožno bez ďalšieho považovať

skutočnosť, že skutkový stav nebol zistený úplne, resp. ak súd nevykonával všetky dôkazy, navrhované účastníkmi.

Pod nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak súd aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Nesprávne právne posúdenie veci môže byť spôsobilým dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok rozhodnutia odvolacieho súdu.

Uvedený dovolací dôvod namieta žalovaný s poukazom na skutočnosť, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa napriek tomu, že predmetná pohľadávka bola v čase rozhodovania odvolacieho súdu už zaplatená.

Z príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku je zrejmé, že účelom odvolacieho konania je preskúmať zákonnosť a vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a jemu predchádzajúceho konania. Výsledkom tejto činnosti odvolacieho súdu je postup podľa § 219 až 221 O.s.p. Odvolací súd v danom prípade konštatoval po doplnení dokazovania vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a preto rozhodnutie podľa § 220 O.s.p. zmenil.

Žalovaný zaplatil pohľadávku žalobcu po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu č. k. 1Cob 166/06-108 zo dňa 29.06.2006, ktoré bolo následne na základe dovolania žalovaného zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obdo 27/2006 zo dňa 30.01.2008. V dôsledku tejto skutočnosti žalovaný požadoval vrátenie už zaplatenej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia a rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/56/2010 zo 07.07.2010 bolo jeho návrhu vyhovie.

V prípade potvrdenia rozhodnutia súdu prvého stupňa v dôsledku toho, že došlo k zaplateniu pohľadávky žalobcu počas právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 5 Obdo 27/2006 zo dňa 30.01.2008 pred jeho zrušením dovolacím súdom by nebola odstránená vecná nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa a tým dosiahnutý účel odvolacieho konania, pričom v dôsledku existencie vykonateľného súdneho rozhodnutia, ukladajúceho žalobcovi povinnosť vrátiť žalovanému zaplatenú pohľadávku, by žalovanému bolo umožnené požadovať vrátenie už poskytnutého plnenia. Vzhľadom na tieto skutočnosti námietka nesprávneho právného posúdenia veci neobstoí.

Žalovaný tiež namieta zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu v časti, týkajúcej sa úrokov z omeškania. V tejto súvislosti možno konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v tejto časti nespĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. a nie je preskúmateľné, čím je daná existencia dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Keďže dovolací súd nezistil existenciu žalovaným namietaného dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., dovolanie žalovaného v časti o zaplatenie sumy 5 076,74 eur podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

V časti o zaplatenie úrokov z omeškania a trov konania rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Vzhľadom na výsledok dovolacieho konania nebol akceptovaný návrh žalovaného, týkajúci sa odkladu vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.